

Területi Szakmatámogatási Rendszer
Pest és Nógrád Vármegye

3. SZÁM

HÍRLEVÉL

KÖSZÖNTŐ • HALOTTAK NAPI MEGEMLEKEZÉS • CIKKAJÁNLÓ: DEMENCIÁVAL ÉLŐK
GONDOZÁSA, KRÍZISHELYZETEK TÉLEN, HANGHALLÓK
BESZÁMOLÓ KÉT RENDEZVÉNYRŐL • JOGSZABÁLYVÁLTOZÁSOK

KÖSZÖNTŐ

Szeretettel köszöntöm Pest és Nógrád vármegye területi szakmatámogatási rendszere második hírlevelének olvasóit!

A Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet által koordinált területi szakmatámogatási hálózatok közül a „legifjabb TSZR-ként” kapcsolódtunk ahhoz a rendszerhez, melynek célja, hogy a szociális és gyermekjóléti szolgáltatásokban dolgozó szakemberek munkáját, továbbá egymás közötti, valamint az ágazatirányítással való párbeszédét támogassa.

Az őszi egy sok szempontból különleges időszak. Része a megnyugvás és elcsendesedés, a befelé való figyelés és gondolkodás, ugyanakkor az elengedés és előre tekintés is. Ezek a folyamatok az időjárásban is megmutatkoznak, a sárguló és barnuló levelek, az egyre pörébb természeti kép, a borús felhők, majd a közülük kiemelkedő napsugár mind segíthetnek megélni, majd felülemelkedni a gyakran szélsőséges érzelmi állapotokon.

Hírlevelünkben is ezekhez a témákhoz igyekszünk kapcsolódni, így például beszámolunk solymári gesztorintézményünk meghatározó halottak napi megemlékezéséről, és egy egyedi, skizofrén diagnózissal rendelkezőket segítő módszerről, mellyel az érintettek elsajátíthatják a zavaró belső hangokkal való együttélést, és az azokkal való gyógyulást. Foglalkozunk továbbá az őszi-téli hónapokban leginkább előtérbe kerülő hajléktalan-ellátás kérdésével, ezen belül a kihülés veszélyeivel és a szektorközi összefogáson alapuló megoldásával, továbbá a demenciával élők gondozásának egyes kérdéseivel is. Végezetül két sikeres TSZR rendezvényről adunk hírt, és szót ejtünk az elmúlt időszakban megjelent fontosabb jogszabályváltozásokról, megjelent szakmai szabályzokról.

Beszámoló a solymári halottak napi rendezvényről

Halottak napja egy rendkívül nehéz, ugyanakkor különlegesen felemelő ünnep az idősellátásban. Az otthonokban élő szépkorúak, az őket minden nap gondozók és az értük aggódó hozzátartozók mindennapjaiban különös, néma ismerősként van jelen az elmúlás. Fontos ezért, hogy lehetőséget teremtsünk méltó módon emlékezni, elbúcsúzni, elengedni. Kiemelkedően szép példával szolgál erre gesztorintézményünk, a Katolikus Szeretetszolgálat XXIII. János Otthona, amelynek solymári telephelyén, a Szent József Házban nemcsak a lakók és dolgozók, hanem az idén elhunyt lakók hozzátartozói is részt vettek az ünnepen.

Az erre az alkalomra feldíszített kápolnában tartott szentmise után a mentálhigiénés munkatárs egy rövidke részletet olvasott fel Felix Salten: Bambi című történetéből. Pillanatképeket vetítettek az elhunyt lakókról, majd mécsesest gyújtottak, mialatt Latinovits hangján egy Kosztolányi-vers csendült fel. A megemlékezés befejezéseként az irodában gyűltek össze egy rövidke beszélgetésre, gyűmölcslé és apró sütemények mellett felelevenítettek egy-egy elhangzott jellemző mondatot, vagy gesztust, kedves emléket, amit itt hagytak az elmentek. A megható délutánon jó volt hallani a hozzátartozóktól, hogy ez a kis megemlékezés mennyit jelentett nekik, hiszen ezzel segítséget kaptak a gyász lezárásának folyamatához. Azt is megosztották, mennyire fontos volt nekik, hogy az utolsó pillanatokban is itt lehettek az intézményben, foghatták szeretett hozzátartozójuk kezét, és mindig érezték a szeretetet és gondoskodást részünkről. Mosollyal és hálával teli szívvel indultak haza.

Szeretettel ajánljuk figyelmükbe a két levél párbeszédét az említett könyvből:

„A rét szélén egy nagy tölgyfáról lassan hullott a levél. S hullott a többi fáról is. A tölgy egyik ága, magasan a többi felett, egész a rétre nyúlt ki. Legszélső ágán két levél kuksolt egymás mellett.

- Már nem úgy van, mint régen – mondta az egyik levél a másiknak.
- Nem – ismételte a másik. – Ma éjjel is annyian elmentek közülünk... Már jóformán csak mi maradtunk ezen az ágon.
- Nem lehet tudni, melyikünkön van a sor – mondta az első.
- Amikor még meleg volt, és a nap forróságot árasztott, olykor egy-egy vihar vagy felhőszakadás tört ránk, és sokan közülünk már akkor elsodródtak, holott még fiatalok voltak. Nem lehet tudni, melyikünkön a sor.
- Most a nap csak ritkán süt – sóhajtott a második levél –, és ha süt is, már nincs ereje. Új erőre volna szükségünk.
- Vajon igaz-e – kérdezte az első –, vajon igaz-e, hogy helyünkbe újak jönnek, ha mi leperegünk, és aztán újak, mások és mindig újak?
- Biztosan igaz – suttogta a másik. – El sem tudom képzelni... Ez már meghaladja a mi fogalmainkat.
- És aztán olyan szomorúak leszünk tőle – tette hozzá az első.

Egy ideig hallgattak, aztán az első csöndesen mondta maga elé:

- Miért kell elmennünk?

A második kérdezte:

- Mi lesz velünk, ha lehullunk?
- Lehanyatlunk...
- Mi van ott lenn?

Az első felelte:

– Nem tudom. Az egyik ezt mondja, a másik azt... De senki se tudja.

A második kérdezte:

– Vajon érzünk-e még valamit? Vajon tudunk-e még valamit magunkról, ha ott lenn leszünk?

Az első ismételte:

– Ki tudná megmondani? Aki lehullott, még sose tért vissza, hogy erről beszéljen.

Újra hallgattak. Aztán az első levél gyöngéden így szólt a társához:

- Ne bánkódj olyan nagyon, hisz reszketsz már.
- Hagyd csak - felelte a másik. - Mostanában olyan könnyen reszketek. Már nem érzem magam olyan biztosan a helyemen.
- Ne beszéljünk többé ilyen dolgokról - mondta az első levél.

A másik felelte:

- Nem... hagyjuk... de... mi másról beszélhetnénk?... - Hallgatott, és kis szünet után folytatta: - Vajon ki megy el közülünk elsőnek?
- Ezzel még ráérünk - csillapította az első. - Emlékezzünk inkább a múltra. Milyen szép volt. Milyen csodálatosan szép! Amikor a nap oly forrón tűzött ránk, hogy majd kicsattantunk az egészségtől. Emlékszel még? És aztán reggel a harmat... És az enyhe, pompás éjszakák...
- Most iszonyatosak az éjjelek - panaszkodott a másik -, és nem akarnak véget érni.

– Nem szabad panaszkodnunk - mondta az első szelíden -, hiszen tovább élünk, mint sokan-sokan közülünk.

– Ugye, nagyon megváltoztam? - érdeklődött az első levél félénken, de sűrűtően.

– Szó sincs róla - erősítette az első. - Te persze azért gondold, mert én olyan sárga és csúnya lettem, ó, nálam ez egészen más...

– Ugyan, ne tréfálgj! - vágta el szavát a másik.

– De igazán úgy van - ismételte az első buzgón -, higgy nekem! Olyan szép vagy, mint az első napon. Itt-ott egy-egy vékony, sárga csík, alig lehet észrevenni, és csak még szebb leszel tőle. Higgy nekem!

– Köszönöm - suttogta a másik levél meghatottan. - Nem hiszek neked... legalábbis nem egészen... de köszönöm, hogy olyan jó vagy... te mindig olyan jó voltál hozzám. Most értem csak meg egészen, mennyire jó.

– Hallgass! - mondta az első, és maga is elhallgatott, mert a bánat szavát vette.

Most hallgattak mind a ketten. Az órák múltak.

Nedves szél húzott hidegen és ellenségesen a fák felett.

– Ó... most... - mondta a második levél - én... - Megtört a hangja. Lassan levált ágáról, és kerengélve lehullt.

Itt volt a tél."

(Felix Salten: Bambi) |

CIKKAJÁNLÓ

Németh Zoltán a soproni Szent Benedek Idősek Házának ápolási vezetője, demencia szakértő, aki teljes szívvel és szakértelemmel szolgálja a rábízottak testi és lelki jólétét. A Szent Benedek Házban dolgozók mégsem egyszerűen az idősek ellátásával foglalkoznak. Mindennapjaikat átszövi a folyamatos szakmai fejlődés: -a napi találkozásokon -az ápoltak státuszán kívül és a problémák megosztásán túl- szó esik a megoldási lehetőségek gyakorlati feladatairól is.

A Pest és Nógrád vármegye területi szakmatámogatási rendszere felkérésére készített szakmai tanulmányban ennek a sokrétű és magas szintű szakmai munkának lehetünk tanúi. Szívesen ajánljuk figyelmébe a kedves olvasónak nemcsak tanulmányként, hanem esetleírásként, továbbá a helyzetmegoldások remek példájaként is. A tanulmány többször kitér Szent Benedek Regulájára, amely időtlen, olykor már-már modern útmutatásokkal segítheti ma is munkánkat. A regula 37. Fejezetében például az alábbi mondat olvasható melyet útmutatásnak szánt 1500 évvel ezelőtt a rendalapító:

„Habár az emberi természet is könyörületre hajlik ezen életkorokkal, tudniillik az öregekkel és a gyermekekkel szemben, mégis a Regula tekintélyével is gondoskodnunk kell róluk. Mindig vegyék tekintetbe bennük a gyöngeséget, és semmiképpen se alkalmazzák rájuk a Regula szigorúságát az ételekben, hanem legyenek jóságos figyelemmel irántuk, és a szabályszerű időnél előbb kapjanak valami ételt.”

További ízelítő a szakmai tanulmányból:

„Az intézményen belüli „szakmai szimbiózis” elengedhetetlen. Napi szintű együttműködés szükséges az ápolói /gon-

dozói csoport és a foglalkozásszervezők között, nem csak a demenciával élők, és az eset kapcsán bemutatott speciális helyzet vonatkozásában. Az ápolási /gondozási feladatokat ellátó személyzet részéről egyértelműen szükséges egy „fix csatlakozási pontnak” tekinthető személy. Véleményem szerint az adott gondozási egység vezető gondozója /ápolója kell, hogy ezt a szerepet betöltse. Napi szintű időben természetesen ésszerűen behatárolt eszmegbeszélésre van szükség, hogy az itt felmerülő problémákra együtt keressen a két terület választ. Másrészt az ápolás/gondozás vezetője beosztásánál fogva tudja kommunikálni, a felvetéseket, megoldási módokat a rábízott valamennyi munkatárs felé.

Elengedhetetlen a kísérő személyzet bevonása, illetve a többi kliens közelében tevékenykedő munkatárs „érzékenyítése”, felvilágosítása a problémák kapcsán. Ez különösen fontos kérdés, hiszen még a szakképzett ápoló/gondozó személyzet köreiből sem mindig kielégítő a tájékozottság a demencia kapcsán. A leggyakoribb probléma mind a laikus személyzet, mind a szakdolgozók között a demenciával élők felé történő kommunikáció kapcsán merül fel. Egy laikus munkatárs -karbantartó, takarító nyilván nem kerülhet ellátási szituációba, az egyetlen terep, ahol érintkezik a demenciával élő személlyel, az a kommunikációs szituáció.”

A tanulmány teljes szövege az alábbi helyen érhető el: [Demenciával élő, fizikailag aktív személyek ápolása - gondozása során felmerülő problémák és megoldási lehetőségeik intézményi keretek között \(tszr.hu\)](#)

AJÁNLÓ A KRÍZISHELYZETEK MEGOLDÁSA MULTISZEKTORIÁLIS ÖSSZEFOGÁSSAL CIKKHEZ

Bár még nem érezzük a telet a bőrünkön, mert még süt a nap és kellemes az idő, de tudjuk, hogy hamarosan beköszönt a tél, amikor hideg lesz és szorosabbra húzzuk magunkon a nagykabátot.

Ha nyitott szemmel járunk, hamar észrevehetjük azokat az embereket, akik alulöltözöttek, akik toporogva ácsorognak, kis mozgásukkal is melengetve magukat. Ők azok, akik láthatóak számunkra.

De vannak olyanok is, akik láthatatlanok maradnak nekünk, mert ki sem mozdulnak otthonról és így nem tudjuk róluk, hogy fűtetlen lakásban élnek.

Balatoni Ágnes, a Pest és Nógrád vármegye hajléktalan ellátásának területi munkacsoportvezetője saját ellátási területén létrehozott egy szektorokon átívelő kapcsolati rendszerben működő hálózatot, amelynek munkája mára példaértékű módon működő jó gyakorlattá vált. Az Utcai Szociális Segítők Egyesületének elnökeként tanulmányában esetleírások, valódi gyakorlati tapasztalatok behívásával mutatja meg a mások számára is adaptálható folyamatot, amelynek végén talán kevesebb emberi sors maradhat megoldatlan és láthatatlan...

A tanulmány teljes szövege elérhető az alábbi helyen:

[Balatoni Ágnes_Krízishelyzetek megoldása multiszektoriális összefogással \(tszr.hu\)](#)

HANGHALLÓK CIKKAJÁNLÓ BEHARANGOZÓ

Hanghallók. Mi jut eszedbe, ha ezt a szót elolvasod? Szerintem az emberek többsége hanghallónak tartja magát, miután halljuk, amit a másik mond, még ha nem is értünk mindent a másik közléséből. Vannak viszont akik nemcsak a kívülről érkező hangokat hallják valósan.

Ők, azok, akik mellől messzebb állnak a villamoson, akiket sokan be akarnak zárni, akikről félnek és akik tüneteiket a hagyományos orvoslás szerint elnyomni kell, hiszen veszélyt jelenthetnek magukra vagy másokra. A hanghalló személyek ugyanis külső, reális hangforrás nélkül is hallanak hangokat, amelyek azonban teljesen valóságosnak tűnhetnek számukra, és sokszor ellenségesek, ijesztőek, utasításokat adnak. Ugyanakkor vannak pozitív, segítő, tanácsadó hangok is.

A kecskeméti Rév Szenvédélybeteg-segítő Szolgálat a megbélyegzés, elutasítás helyett másként segít a hanghallás tüneteivel élőknek: egy speciális csoportos módszer keretében a tünetekkel való együttélést, sőt: a tünetek állapotjavulás érdekében való felhasználását célozza. Tehát most tegyük félre a megbélyegzéseket és a címkéket, derítsük ki, miért jött, és mit jelent a hang.

Egy részlet a tanulmányból:

„A hanghalló módszer vezérmotívuma az, hogy a hangok a felépülés irányába hatnak annak ellenére, hogy üzenetük az esetek többségében bántó, becsmérő, zaklató, parancsoló. Ezt az el-

lentmondást a hanggal folytatott párbeszéd oldhatja fel. A hang elutasításával szemben a hang megfigyelése, szimbolikus üzenetének kibontása, megértése hozzájárul ahhoz is, hogy a hanghalló személy tudatosítsa a hangjai és az életeseményei közötti kapcsolatot...” A hanghalló módszer célja, hogy átkeretezze a stigmatizáló betegségfogalmat. A csoportban nem használják a „szkizofrénia” diagnózis kifejezést, magukat nem betegek, hanem felhasználónak nevezik.”

A tanulmány teljes szövege elérhető az alábbi helyen:

[Molnar Ferenc_A kecskeméti-hanghalló-csoport \(tszr.hu\)](#)

Beszámoló két kiemelkedően sikeres területi munkacsoport rendezvényéről

„Utak és kapaszkodók a család- és gyermekjóléti ellátásban”

A TSZR család- és gyermekjóléti ellátás Pest vármegyei területi munkacsoportja 2023. szeptember 19-én jó hangulatú, tartalmas szakmai rendezvényt tartott a Katolikus Szeretetszolgálat központjában, Budapesten.

A 65 fő részvételével megrendezett eseményt óriási érdeklődés kísérte, hiszen nem csupán elméleti előadások, hanem gyakorlati jellegű, a szakembereket megmozdító programok is voltak a nap során.

Dr. Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója köszöntötte a telt házas rendezvény résztvevőit, majd Szarvák Mónika, a Belügyminisztérium Szociális és Gyermekjóléti Szolgáltatások Főosztályának munkatársa A család- és gyermekjóléti szolgáltatás jelen- és jövőképe az ágazatirányítás szemszögéből címmel tartott előadást.

Daka-Szabó Tünde és Mihalik Zsolt, a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézetektől A módszertani vizsgálatok tapasztalatai - intézményi szolgáltatás - és dokumentum tartalmak című előadásában szintén inkább a szakma elméleti részét mutatták be. Többek között arról beszéltek, hogy melyek az intézményi dokumentumok kötelező tartalmi elemei, és melyek azok a „mankók”, szakmai anyagok, amelyek elérhetők vagy elérhetők lesznek hamarosan a szakemberek számára, útmutatót adva a mindennapi munkához. Szintén szó volt a GYVR rendszerről, emberkereskedelem fókuszú kötelezettségekről és ajánlásokról, adatvédelmi praktikumokról, szakmai program, együttműködési megállapodás és tájékoztató tartalmi elemeinek a mindennapi gyakorlattal való összevetéséről és jelzőrendszer működésének aláhúzendó kötelezettségeiről.

A szakmai nap második fele egyfajta kitekintésre adott módot. Először egy színes jó gyakorlat bemutatásra került sor a Boldog Gertrúd Központ zsámbéki eszközeinek bemutatásával Bárádiné Jánossy Enikő intézményvezető előadásában. Ezt követte a résztvevők szó szerinti megmozgatása: olyan, kifejezetten ülőmunkát végzőknek szánt gyakorlat-sor bemutatására került sor, amely a mindennapokban kevés idő, kevés hely esetén is eszköz lehet, hogy ne hanyagoljuk el a testünk alapvető igényét a mozgásra. A résztvevők jó hangulatban, aktívan végezték a gyakorlatokat, melyeket Glavati Krisztina gyógytornász koordinált.

Dr. Tapolyai Emőke pszichológus _Reziliencia - Hogyan maradunk rugalmasok a stresszes helyzetekben? _ címmel tartott érdekesítő és megrendítő előadást. Valamennyi résztvevő azt érezhette, ezek a gondolatok neki szólnak, neki adnak kapaszkodókat ahhoz, hogy a stresszes helyzetekben rugalmas legyen és lássuk: „a legtöbb krízisnek pereme van”, csak egy szakasz, még ha nem is látunk el a peremen túlra. És ahogy az előadó egyik kedvenc ókori filozófusától, Epiktétostól idézte: „Az embereket nem a tények teszik tönkre, hanem a tényekről alkotott véleményük.” A segítők mint önmagukat feláldozni leginkább hajlamos emberek számára az előadás igazi, elgondolkodható kapaszkodókra, megküzdéshez szükséges elemekre világított rá. Az előadás remekül keretezte az Utak és kapaszkodók című szakmai rendezvényt, amelyről Pest vármegye szakemberei elégedetten távoztak.

Addiktológiai konferencia Salgótarjában

Pest és Nógrád vármegye Területi Szakmatámogatási Rendszerének Pszichiátriai és Addiktológiai területi munkacsoportja **„MINDEN FÜGGŐBEN – szenvedélybetegség máról holnapra”** címmel szakmai konferenciát szervezett Salgótarjában. A közel 130 résztvevővel, **2023.09.26.** napján megrendezett szakmai nap során nem csupán érdekes előadások, hanem személyes kapcsolódások, tapasztalatcserék is helyet kaptak. A Salgótarjáni Városi Televízió konferenciáról szóló riportja az alábbi helyen érhető el:

[„Minden Fügőben – Szendélybetegség máról holnapra” című szakmai konferencia - YouTube](#)

Az eseményen dr. Huszár Máté alpolgármester megnyitja és Dr. Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója köszöntőjét követően először Dr. Szemelyácz János pszichiáter-addiktológus, az INDIT Közalapítvány és a Magyar Addiktológiai Társaság elnöke előadása hangzott el a korai kezelésbevétel, integrált ellátórendszer, valamint –a függőségek és addiktológiai ellátórendszer aktualitásainak kérdéskörében.

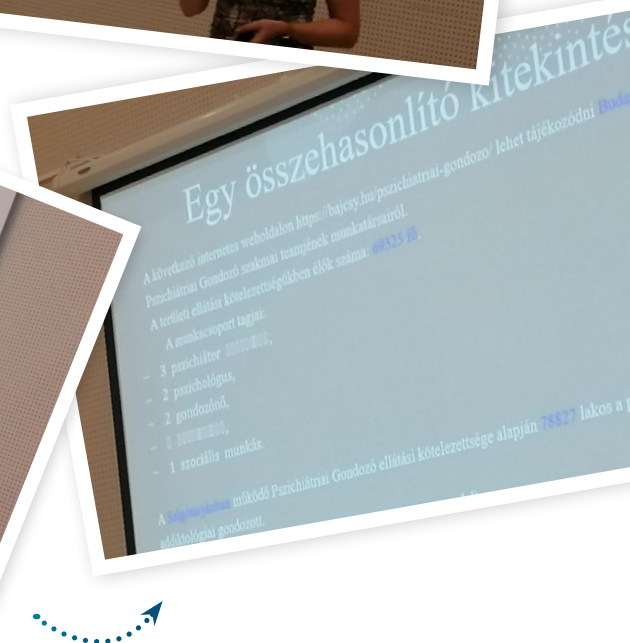
Ezt követte Dr. Sótér Eszternek, a Pásztói Margit Kórház Pszichiátriai Szakrendelő és Gondozó pszichiáterének előadása a vidéki pszichiátriai ellátás mindennapi kihívásairól. Az előadás közben és után a helyi szociális,

gyermekjóléti és egészségügyi ellátórendszer szereplői kapcsolódtak egymáshoz szakmai párbeszéd megindulásával, amely a visszajelzések szerint a konferenciát követően is folytatódott.

Somoskői Rita, a salgótarjáni Horizont Nappali Ellátó Központ intézményegység vezetője az intézmény hétköznapijairól tartott színes előadást és a szakmai rendezvényt dr. Dániel Zoltán alpolgármester zárszavai keretették.

A Pest és Nógrád vármegye Területi Szakmatámogatási Rendszerének addiktológiai és pszichiátriai területi munkacsoportja felé több olyan visszajelzés érkezett, hogy a konferencián résztvevők nem csupán értékes szakmai eseményként értékelték a napot, hanem azóta is pozitív hatásokról számolnak be a mindennapi szakmai munka során, hiszen az ágazatok és intézmények közötti együttműködés máris szorosabbá vált több esetben.

A pozitív visszajelzések alapján a munkacsoport kisebb létszámú műhelyek szervezését tervezi Nógrád vármegyében és Pest vármegyében is. Ezúton is köszönjük Siposné Kohári Szilviának, az addiktológiai és pszichiátriai területi munkacsoport vezetőjének közreműködését és munkáját!

- **2023. október 5-én megjelent Az alapvető jogok biztosának 3/2023. (X. 5.) AJB utasítása a fogyatékoságügyi független mechanizmus feladatainak ellátását segítő Fogyatékoságügyi Tanácsadó Testület létrehozásáról**

A Hivatalos Értesítő 51. számában 2023. október 5-én Az alapvető jogok biztosának 3/2023. (X. 5.) AJB utasítása a fogyatékoságügyi független mechanizmus feladatainak ellátását segítő Fogyatékoságügyi Tanácsadó Testület létrehozásáról és ügyrendjéről szóló határozatát hirdette ki.

Az alapvető jogok biztosa a Tanácsadó Testület meghívott tagjaként a fogyatékos személyek egyes csoportjainak országos érdekképviseleti szervezeteit, illetve a fogyatékosokkal élőket képviselő szervezeteket, továbbá a fogyatékos személyek intézményi ellátásban kiemelkedő tapasztalattal rendelkező egyházak képviselőit, és a fogyatékoságtudomány elméleti ismereteit összpontosító, kiemelkedő egyetemi műhelyek képviselőit kéri fel a munkára.

- **2023. október 5. napján megjelent az egyházi és nem állami fenntartású szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok állami támogatásáról szóló 489/2013. (XII. 18.) Korm. rendelet módosításáról szóló, 454/2023. (X. 5.) Korm. rendelet**

A Magyar Közlöny 142. számában, 2023. október 5-én a Kormány 454/2023. (X. 5.) Korm. rendelete az egyházi és nem állami fenntartású szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok állami támogatásáról szóló 489/2013. (XII. 18.) Korm. rendelet módosításáról a pedagógus munkakörben foglalkoztatottak bérfejlesztése érdekében elrendelte, hogy a „2023. január-október hónapokra jutó időarányos részének és az e hónapokra a fenntartónak folyósított 2023. évi bérkompenzációnak a különbözetét 2023. november hónapban egy összegben folyósítja, kivéve, ha a 2023. évi bérkompenzációról a fenntartó az igazgató-sághoz intézett írásbeli nyilatkozatával lemondott.”

A rendelet szövege elérhető: [ITT](#)

- **2023. 10.10. napján frissültek a www.kormany.hu-n elérhető egyes szociális tájékoztató dokumentumok**

A Belügyminisztérium a lakosság és a szociális, valamint gyermekvédelmi szakemberek számára szolgáltatásspecifikus tájékoztató kiadványokat jelentet meg a kormany.hu oldalon elérhető Dokumentumtárban.

2023.10.10. napjával frissítésre kerültek az alábbi dokumentumok, tájékoztatók:

- A jelenleg igénybe vehető szociális ellátásokról szóló tájékoztató füzet
- A fogyatékosághoz és egészségkárosodáshoz kötődő ellátásokról és szolgáltatásokról szóló tájékoztató füzet
- Fogalomtár (Családpolitikai szótár)

A legutóbb frissített hasznos kiadványok együtt, illetve külön-külön olvashatók és letölthetők az alábbi helyen:

[Dokumentumtár kiadványok](#)

- **2023. október 27. napján frissült a gyermekvédelmi jelzőrendszeri készenléti szolgálatok listája**

A gyermekvédelmi jelzőrendszeri készenléti szolgálatok listája **2023. október 27. napján frissítésre került**. A frissített lista elérhető az alábbi helyen:

[Frissítésre került a gyermekvédelmi jelzőrendszeri készenléti szolgálatok listája – Szociális Ágazati Portál \(\[szocialisportal.hu\]\(http://szocialisportal.hu\)\)](#)

- **Tájékoztató jelent meg a Szociális Ágazati Portálon a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet által szervezett, 9/2000. (VIII.4.) SzCsM rendelethez tartozó továbbképzésekről**

A Szociális Ágazati Portálon 2023.11.10. napján tájékoztató jelent meg a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet által szervezett, a 9/2000. (VIII.4.) SzCsM rendeletben szabályozott továbbképzésekről.

A személyes gondoskodást végző személyek továbbképzéséről és a szociális szakvizsgáról szóló, 9/2000. (VIII.4.) SZCSM rendelethez tartozó szakmai továbbképzések közül a **szakmai e-learning típusú továbbképzések** az Online Jelentkezteté-

